

Aar siden er der mellem Kultusministeriet og Finansudvalget truffet den Aftale, at en saadan Udvidelse af Skoler ikke skulde foregaa uden Forhandling med Finansudvalget. Saadanne Udvidelser ere ogsaa nægtede ved adskillige Skoler, jeg nævner saaledes Frederiksborg og Rønne Skoler. Men for Viborg Skoles Vedkommede har man hidtil kun glædet sig over den Udvidelse, som fandt Sted.

Jeg vil haabe, at man forstaar af mine faa Bemærkninger, at det økonomiske har været fuldt ud efter Ønske indtil Dato. Desuden indtager Viborg Katedralskole en ejendommelig Stilling blandt vore Stats-skoler. Viborg Skole har et meget stort Opland og har fra gammel Tid haft Tilgang fra en Mængde Landbohjem, og navnlig den klassiske Afdeling i Viborg Skole betyder overmaade meget for en stor Del af Jylland. Derfor har man aldrig, siger Rektor, paa Grund af Pladsmangel afvist nogen Elev, der kom fra Landet til Viborg, men man har med de meget indskrænkede Lokalteter søgt at hjælpe sig igennem. Naar vi nu inddrage Rektorboligen, som det er sket successive, for nu til sidst at tage alle Rektors Værelser til Klasseværelser, betyder det altsaa ikke Oprettelsen af en ny Række Klasser, men det betyder, at man skal faa taalelige Klasseværelser i Stedet for en Række overmaade mærkelige Klasseværelser, som nu findes i Viborg Skole. Da i hvert Fald eet Medlem af dette Ting har gaaet i Skole i Viborg, vil han kunne stadfæste, at det er en mærkelig Indretning, at man nu i 1912 har det saadan i en Skole her i Danmark, at man maa passere et Klasseværelse for at komme ind i et andet, og at man næsten ikke kan undervise i disse Klasseværelser uden at generes i høj Grad af hinanden. Det er altsaa ikke for at oprette nye Embeder eller for at forøge Lærerbestanden i Viborg, at man inddrager Rektors Værelser til Klasseværelser, men det er for at skabe taalelige Forhold, indtil man faar den nye Skolebygning i Viborg, som man i høj Grad længes efter.

Jeg begyndte med at sige, at hvis der havde været bedre Tid, og — jeg kan ogsaa gerne sige — hvis jeg havde vidst saa god Besked om Viborg, da Samraadet fandt Sted, som jeg nu ved, tror jeg, at

baade den ærede Ordfører og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) kunde have sparet deres Udtalelser ved denne Lejlighed. Jeg skal da kun takke Udvalget for dets Tilslutning til Ændringsforslaget.

Birch: Jeg takker den ærede Ordfører og den højtærede Minister for den venlige Omtale, de gav mit lille Ændringsforslag. Jeg maa sige, at det gør mig overordentlig ondt, hvis jeg, som jeg rimeligvis gør, bliver nødt til at tage Ændringsforslaget tilbage, idet det forekommer mig, at der er taget noget for embedsmæssigt paa denne Sag. Jeg tror ikke, jeg bliver misforstaaet af den højtærede Minister, naar jeg forudskikker den Bemærkning, at jeg hører til de Medlemmer her i Salen, som anse den højtærede Minister for en overordentlig dygtig Embedsmand, som alle Partifæller maa omfatte med den varmeste Sympati. Ikke desto mindre mener jeg, at det er Synd mod den gamle Mand, hvis Sag har fundet Sympati hos ethvert Medlem, med hvem jeg har talt derom, og som først under 16. Oktober har søgt Indenrigsministeriet om en Understøttelse — det var samme Dag, som jeg omtalte Sagen i Tinget — og derefter har søgt Regering og Rigsdag i et Andragende af 13. November, der er henvist til Finansudvalget, naar han nu igen af Ministeren henvises til at gaa Tiggergang med sit Andragende. Jeg opfattede imidlertid den højtærede Ministers Udtalelser saaledes, at der eksisterer en Fond i Indenrigsministeriet, af hvilken Ministeren kan tænke sig at yde Manden en Understøttelse en Gang for alle i det kommende Aar, og at Ministeren, hvis Manden søger paa ny, og Ministeren finder, at de Udtalelser, jeg har fremsat, ere rigtige, kan tænke sig at foreslaa en Understøttelse til Manden paa det kommende Finanslovsforslag.

Naar jeg sagde, at jeg fandt, at Mandens Sag var behandlet for embedsmæssigt, hænger det noget sammen med, at jeg tror, at man overfor denne Mand, hvis Sag er saa god, har holdt sig saa stærkt tilbage, fordi man har frygtet for, at der skulde ligge en Fare for Præcedens deri, at man bevilgede ham en Understøttelse. Der er imidlertid ingen Fare for, at der skal kunne møde en anden Mand